

Patrullen Swampens äventyr

Katarina Linderborg, Ockelbo SMU, 2010

David & Goliat

Återigen var patrullen Swampen ute i skogen. De var på väg till sin scoutplats en bit bort från kyrkan. Scouterna sprang ikapp för att se vem som skulle komma först. Plötsligt sparkade Wilma till en sten så att den träffade Simon på benet.

- Aj, skrek Simon, är du inte klok!

- Det var inte meningen, sa Wilma

- Du kastade sten på mej!

- Jag kastade inte sten, det var en olycka, jag råkade sparka till den när jag sprang. Jag vill inte kasta sten på dej eller någon annan i patrullen. Det fattar du väl.

Simon och Wilma började bråka och hade inte Oskar gått emellan hade de säkert börjat slåss. När patrullen hade kommit fram till scoutplatsen hade Simon fortfarande ont i benet och han visade upp världens största blåmärke.

- Tänk om stenen hade träffat i huvudet, då hade jag dött, sa Simon.

- Visst står det i Bibeln om att någon som fick en sten i huvudet dog, frågade Niko.

Oskar började berätta. Det var krig mellan israeler och filistéer. Filistéerna hade en soldat som hette Goliat och var jättstor. Det står i Bibeln att han var tre meter lång och hade en rustning på sig som vägde 60 kg.

- Vilken jätte, sa Niko.

- Ja, sa Oskar och ingen hade vågat möta honom i striden. Men då kom det en liten kille som hette David. Han brukade vakta får och var van att slåss mot lejon. Han tänkte som så att Goliat kan ju inte vara farligare än ett lejon, så han erbjöd sig att slåss mot Goliat. Ingen trodde att David skulle klara det, han var inte mer än en pojke och Goliat var som en jätte. När Goliat fick se vem han skulle slåss mot blev han full i skratt. Det här skulle bli den enklaste strid han någonsin haft. Vet ni vad David gjorde?

- Nej.

- David tog en slangbellsa, laddade den med en sten och slängde iväg. Stenen träffade Goliat i pannan och han ramlade ihop och dog.

- Bara så där med en gång?

- Ja, och när filistéerna såg att deras hjälte var död blev de alla rädda och flydde. Sedan firade israelerna att de hade vunnit kriget.

- Tänk att en liten sten och en liten kille kunde göra att de vann, sa Martina.

- Ja, svarade Oskar, ibland kan det som är litet göra stora saker. Både vuxna och barn kan göra bra och dåliga saker. Det bör vi tänka på innan vi kanske gör saker som kan bli fel. Har ni några exempel?

- Att restas är dåligt, sa Petter

- Att hjälpa mamma med disken är bra, fortsatte Alex.

Kanske dina scouter har förslag på det som man kan göra bra eller dåligt.....

Patrullen Swampens äventyr

Katarina Linderborg, Ockelbo SMU, 2010

Jesu hjälpredor

- Neeeeej, nu fick jag punka på cykeln, skrek Wilma

Patrullen Swampen hade gett sig av på cykelutflykt. De skulle cykla iväg till en sjö där de tänkte bada och kanske fiska lite innan de cyklade hem igen. Wilma blev jätteledsen när hon fick punktering på bakhjulet. Johanna cyklade fram till henne och tittade på däckets.

- Vi får ta och laga det, sa hon.

- Det kan inte jag, sa Wilma.

- Vi får hjälpas åt, svarade Johanna.

De andra scouterna i patrullen Swampen blev irriterade för nu skulle de inte hinna bada så mycket som de hade tänkt sig. Och att hinna fiska var bara inte att tänka på. Oskar föreslog att han kunde cykla med resten av patrullen medan Johanna och Wilma lagade punkteringen.

- Jag kan hjälpa till att laga cykeln också, sa Petter, det går fortare om vi är fler och jag har alltid med mej lagningsgrejer.

Det blev bestämt att han skulle stanna med Johanna och Wilma medan de andra cyklade vidare. Snabbt och lätt hittade de hålet och kunde laga det. Däcket pumpades upp och snart var de iväg igen. När de kom fram till sjön hade de andra redan hunnit hoppa i och plaskade för fullt i det varma vattnet. Simon hade gått lite vid sidan av och börjat fiska och nästan med en gång fick han napp.

Efter badet satt patrullen samlade kring en eld och grillade de fiskar som Simon dragit upp.

- Tänk att den här utflykten som började så fel med punktering, ändå slutade så mysigt runt en eld, sa Oskar. Och mat att äta har vi också.

- Ja, det var tur att Petter hade lagningsgrejer med sig och att han hjälpte Johanna och mej, sa Wilma. Annars hade jag inte varit framme än.

- Det vet du väl att en scout är vänlig och hjälpsam, sa Petter, och jag är ju scout.

- Ja, du är verkligen scout, sa Oskar. Det är vi allihop och tillsammans får vi hjälpa varandra i olika situationer.

- Martina hjälpte mej att rensa fisken innan vi grillade den, sa Simon.

- Alex hjälpte mej när jag hade glömt var jag lagt min handduk, sa Niko.

- Visst blir det lättare om vi hjälper varandra, fortsatte Oskar. Då behöver man inte känna sig så ensam utan vet att man alltid kan få hjälp av varandra i patrullen.

Likadant är det med tron på Jesus. Han vill att vi ska be honom om hjälp i livet.

- Men han kan väl inte laga punktering, sa Wilma.

- Eller rensa fisk, sa Simon.

- Man kan se det så här, sa Oskar, att när Petter hjälpte till att laga punkteringen så använde Jesus honom för att hjälpa Wilma. Och likadant var det med Martina, Jesus använde henne för att hjälpa Simon. Om vi i våra liv försöker känna in vad Jesus vill, så kan han använda oss för att hjälpa andra människor, och han kan använda andra människor för att hjälpa oss.

Dessutom så kan han många gånger hjälpa oss direkt också, det viktiga är att vi i alla situationer räknar med att han vill vara med oss.

Patrullen Swampens äventyr

Katarina Linderborg, Ockelbo SMU, 2010

På fest med Jesus

Patrullen Swampen var på sin scoutplats i skogen och höll på att lära sig laga mat över öppen eld. Simon hade plockat granskott som han tänkte göra te av. Wilma hade hört att man kunde koka vatten i en papperspåse och ville testa om det gick utan att påsen brann upp, så hon hjälpte Simon med teet. Alex och Martina höll på att göra iordning potatis som de tänkte baka i glöd och Evelina och Petter skivade falukorv, lök, äpplen och kött som de tänkte grilla. Niko höll på att vispa till smet för att göra skrabbelucker till efterrätt.

Vilken fest det blev!

Hela patrullen satt tillsammans och åt och smaskade. Det var jättegott!

- Har du mer te, frågade Alex
- Jajamensan, svarade Simon, här finns massor.
- Jag vill ha en potatis till, sa Oskar.
- Mer grillat kött till mej, ropade Niko

När de satt och mumsade på skrabbeluckerna frågade Evelina lite retsamt: Tror ni Jesus och lärjungarna var på en sån här fest någon gång?

- Många gånger, svarade Johanna.
- Det har jag aldrig läst om i Bibeln, sa Evelina
- Jesus pratar många gånger om fester, speciellt fester i himlen, men det berättas också om att han var på bröllop en gång, sa Johanna. Och vet ni vad som hände där?
- Nej, ingen visste.

- Jo, sa Johanna, Jesus och lärjungarna var på bröllop på ett ställe som heter Kana. När festen höll på som mest visade det sig att vinet tog slut. Vilken otur. Men Jesus mamma, Maria, sa till dem som hade hand om festen att de skulle be Jesus om hjälp. Jesus sa till dem att de skulle hälla vatten i sex jättestora stenkrukor som fanns där. Bröllopsvärderna fyllde stenkrukorna med vatten och sen sa Jesus att de skulle hälla upp vattnet och smaka på det. Och när de smakade på det så hade det blivit vin av vattnet. Jättegott vin!

- Hade han inte gjort någonting med det, frågade Wilma.
- Nej, han bara sa att de skulle smaka på det.
- Va´ häftigt, sa Niko. Men det är ju inte bra att dricka för mycket vin, kunde han inte gjort saft av det också, så barnen hade fått lite att dricka.
- Det kan man tycka, sa Johanna, men genom att Jesus gjorde så jättemycket vin till alla gästerna, så kan man också tänka som så att han vill ge oss det allra bästa i våra liv. Vinet får vara som en symbol för att Jesus vill att vi ska ha mycket som är bra.
- Ifall han hade varit här hos oss så hade han kunnat göra jättemycket skrabbelucker då, sa Evelina, för de var jättegoda.
- Ja, så kan man tänka, sa Johanna, massor av skrabbelucker. Eller massor av glädje så att vi kan känna att vi mår bra inne i hjärtat. Det är också något som Jesus vill ge oss.

Patrullen Swampens äventyr

Katarina Linderborg, Ockelbo SMU, 2010

Skatten

- Titta vad jag hittade, ropade Martina

De andra scouterna i patrullen Swampen kom springande. "Vad är det" ropade de i munnen på varandra.

- Titta, jag har hittat en skatt.

- En skatt?!

Martina pekade och ett hörn av något som såg ut som en låda eller kista stack upp ur marken. Alla i patrullen Swampen började gräva med händerna runt hörnet som stack upp för att se vad som skulle komma fram.

- Får man bara gräva upp skatter hur som helst, frågade plötsligt Wilma.

- Vi har ju hittat den, sa Martina

- Ja men vi äger ju inte marken som den är nergrävd på, sa Wilma.

Nu hade scouterna lyckats få bort så mycket jord runtomkring att de fick upp lådan. Den var stor som en skokartong och gjord av plåt. Ivrigt öppnade de lådan.

- Hoppas det är massor av pengar, sa Petter.

- Eller smycken, sa Evelina

Lådan innehöll en massa fotografier. Det var väl inte precis den skatt som scouterna väntat sig och tillsammans bestämde de att försöka ta reda på vems lådan var och lämna tillbaka den till den som ägde den. För ägaren tyckte säkert det var en stor skatt.

När scouterna var samlade till andakt berättade Johanna att i Bibeln står det att himmelriket är lika mycket värt som en skatt. Det finns en berättelse om en man som upptäckte en skatt som var nergrävd i en åker. Han ville så gärna ha skatten att han gick bort och sålde allting som han ägde för att kunna köpa åkern och få tag i skatten.

- Var det en skatt som han ville ha, eller var det bara en massa gamla fotografier, frågade Niko.

- Det var en skatt som han ville ha, svarade Johanna. Himmelriket är verkligen som en skatt, det är den plats som Jesus har lovat att vi ska få komma till den dagen som vi dör. Där är man aldrig sjuk, aldrig osams, aldrig hungrig. Där har man alltid lekkamrater och kan till och med leka med lejon och vargar utan att det är farligt.

- Måste man vänta till man dör innan man får den skatten, frågade Alex

- Himmelriket får du komma till då du dör, men redan här kan du få en bit av skatten. Det får du då du tror på Jesus och låter honom få vara med och bestämma i ditt liv. Allt kanske inte blir jättetoppen, men du har alltid någon du kan be till och få hjälp av när det är jobbigt i livet.

- Måste jag sälja allt jag äger för att få den skatten, frågade Alex.

- Det enda du behöver göra är att knäppa händerna och be till Jesus och säga att du vill vara hans vän. Om du verkligen menar vad du ber om så har Jesus lovat att vara din vän också. Då har du fått del av himmelrikets skatt.